

ABRIL DE 2016

PROPOSTA DE PROJECTE PER A LES PERSONES SENSE LLAR

INDEX

1. Denominació del Projecte. Introducció	2
2. Naturalesa del projecte:	2
a. Descripció del projecte	2
b. Fonamentació o justificació	3
c. Marc institucional	4
d. Finalitat del projecte	5
e. Objectius	5
f. Objectius Generals	5
g. Objectius específics	5
h. Fites	5
i. Beneficiaris	6
j. Localització física i cobertura espacial	6
3. Especificació operacional de les activitats i tasques a realitzar	6
4. Metodologia i tècniques a utilitzar	7
5. Determinació del temps o calendarització d'activitats	8
6. Determinació dels recursos necessaris	8
a. Humans	8
b. Materials	9
c. Tècnics	9
d. Financers:	10
1. Estructura financera	10
2. Calendari financer	10
7. Càlcul de costos d'execució i elaboració del pressupost	11
8. Administració del projecte	11
9. Indicadors d'avaluació del projecte	11
10. Factors externs condicionants o pre-requisits per aconseguir els efectes i impacte del projecte.	11
11. Conclusió	12
Bibliografia	13
• Consultes webs	13
• Videos	14
ANNEXES	15
Resum de les entrevistes realitzades	
• Tomàs Gamarra i Ma.Carmen Pastor del Servei d'acollida de persones sense llar de Càrites de Sabadell. 17/02/15	
• Mercè Relats 31/03/15	
• Ignàcio (Xiprer) 21/04/15	
• Ma.Àngels Sagalés i Teresa Piella (Vincles) 21/05/15	
• Carme "El Caliu" 18/06/15	

ESQUEMA GENERAL

1. DENOMINACIÓ DEL PROJECTE

Introducció

Aquesta proposta de projecte sobre acollida i acompanyament de persones que viuen al carrer ve determinada per la inquietud i sensibilitat d'unes persones creients de diferents parròquies de l'arxiprestat de Granollers. Així, per a concretar i treballar aquesta problemàtica social de certs homes i dones amb dificultats físiques, psicològiques, econòmiques, socials..., es van realitzar unes quantes reunions tenint també en compte experiències d'altres entitats (El Xiprer, Vincles, El Caliu, Servei d'acollida de persones sense llar de Càrites de Sabadell...). Finalment es va contactar amb Càritas Diocesana amb l'objectiu que el projecte fos assumit per aquesta entitat eclesial. A la reunió amb el director de Càritas Diocesana, el Sr. Salvador Obiols i la secretària general de Càritas Diocesana, la Sra Pilar Taché i el rector de la Parròquia de Sant Francesc d'Assís de Bellavista, Mn. Pepe Baena es va concretar que es fes una proposta de projecte per part de les persones interessades. Per tant, es va crear una comissió de treball formada pel citat rector i les persones interessades per a redactar una proposta de projecte que es presentarà a Càritas Diocesana i a les parròquies de l'Arxiprestat de Granollers per la seva posterior reflexió, concreció i aprovació com a un projecte de Càritas de l'Arxiprestat.

2. NATURALESA DEL PROJECTE

a) DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

QUÈ volem fer?

Volem fer un projecte d'acompanyament a les persones que estan soles i que per diferents motius viuen al carrer. És a dir: acollir, acompanyar, crear vincles d'amistat. Donar-los la oportunitat de sortir del carrer des de les nostra humilitat: "Fer-nos càrrec" de la realitat d'aquestes persones-"Carregar" amb aquesta realitat amb els mitjan que podem tenir i "Encarregar-nos" per tal que vagin refent les seves vides. (Cf. Confer "Quaderns CJ. Fer-se càrrec, carregar i encarregar-se de la realitat. Full de ruta samarità per a un altre món possible. José Laguna).

No podem permetre que al S.XXI continuï havent persones sense llar, dormint al carrer, patint violència i inseguretat en un estat que es declara de "primer món".

Creiem que alguna cosa s'ha de fer, al menys intentar-ho i no deixar-nos arrossegar per la tendència deshumanitzadora que en ocasions vivim.

b) FONAMENTACIÓ O JUSTIFICACIÓ

PER QUÈ ho volem fer? (origen i fonamentació)

L'equip que volem iniciar aquest projecte hem viscut experiències de trobar-nos persones que estan al carrer, soles, malaltes amb diversos patiments. Mirant les diverses institucions que treballen en aquest entorn (SS.SS, El Xiprer, El Caliu...) Aquesta darrera entitat ens manté informats de la situacions d'exclusió social d'algunes persones que viuen al carrer i que ells atenen a la població de Granollers.

Veiem una necessitat respecte a les persones que fan del carrer la seva llar des de la proximitat. Detectem que hi ha un buit i manca de coordinació per que sigui atesa en la seva globalitat aquesta realitat. Per això, creiem necessari aquest projecte d'acollida i acompanyament.

Ens sentim cridats a fer-ho des de la fe en Jesucrist i la fidelitat al seu Evangelí¹: la Bona Nova que s'anuncia als pobres, que ens convida a ajudar a les persones que pateixen i que es troben en una situació d'extrema vulnerabilitat, per tal que retrobin la seva dignitat d'ésser persona amb els seus drets i de la esperança d'una vida amb sentit. Per això, creiem que tota persona, mes enllà de la seves creences, nacionalitat, malalties, diversitats... és digna de sentir-se estimada, tal com Jesús ens va estimar, i de poder viure una vida amb dignitat en la què estiguin cobertes les seves necessitats bàsiques com a persona, tant les materials com les espirituals.

Un estudi d'octubre de 2014 sobre la situació de les persones sense llar² conclou en un augment significatiu de les persones que estan marginades i excloses a la societat i visibilitza que hi ha una problemàtica respecte a la manca d'accés d'habitatges de moltes persones i famílies.

Segons el recull de l'Anàlisi de la exclusió social residencial a Catalunya³ s'observa un augment significatiu de la pobresa a la societat catalana i determina que el Vallès Oriental és la segona comarca catalana amb més sense sostres⁴.

Aquests estudis han corroborat el que ja experimentàvem i ens ha alertat de la necessitat d'actuar en aquesta problemàtica que estan o poden estar patint moltes persones.

No es pot parlar de persones sense sostre si no entenem el què vol dir aquesta realitat. Hem estat realitzant diferents entrevistes per a poder conèixer a fons què s'entén per persones sense llar o sense sostre. Ens hem endinsat en altres projectes que coneixen i treballen dia rere dia en aquest patiment humà i donen llum i esperança a la situació d'aquestes persones, acompanyant-los, entenent les seves situacions, entomant camins conjuntament amb aquestes persones des de l'amor i la comprensió, però sent conscients dels límits, necessitats i temps de cada persona acompanyada.

Són moltes les històries explicades i viscudes per part de diferents institucions o associacions que les acompanyen, com per exemple pot ser "Vincles" a Barcelona o més properament "El Caliu" de Granollers que respon de manera concreta a persones que es troben en situació de risc o d'exclusió social i

¹ Lc 4,16-21

² "Un parc d'habitatges de lloguer social. Una assignatura pendent a Catalunya." Núm.39, oct.2014. Taula d'Entitats del Tercer sector social a Catalunya

³ Comunicat de premsa. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. 4 de maig de 2010.

⁴ Notícia: "El Vallès Oriental és la segona comarca catalana amb més sense sostre". Aravallès.cat. 5 de maig de 2010.

marginalitat, ajudant-los a trobar un lloc on viure (pensió, habitació...) o acompanyant-los des de la seva vida al carrer com fa la Fundació Rosalia Rendu-Vincles amb la col·laboració de les filles de la caritat.

Totes aquestes iniciatives tenen un valor incalculable en les vides d'aquelles persones a les quals se li ha o se l'està acompanyant. Sobretot en les èpoques d'intens fred on la companyia o l'ajuda concreta a serveis especialitzats poden ser imprescindibles per a salvaguardar i dignificar la vida d'aquella/es persones.

El que ens expliquen els coordinadors d'aquests projectes demostra que és un camí dur, ja que la vida de les persones "del carrer" estan plenes de tristesa, soledat, malalties... que venen derivades moltes vegades per una manca d'oportunitats, manca de xarxa familiar i social i d'un seguiment continu de la vida de cada persona que dorm al carrer.

Les ajudes que es reben a vegades son concretes i manca aquest suport i seguiment durant tot el procés de vida d'aquestes persones. La poca coordinació de les diferents entitats o serveis en el arxiprestal dificulta el treball, ja que una bona coordinació determina l'èxit de l'ajuda.

Les persones que treballen acompanyant-les deuen estar degudament formades i conscienciades de la dificultat que a vegades suposa aquest "camí", ja que moltes vegades el desconeixement, la inexperiència o la ingenuïtat poden fer "fracassar" una intervenció cap a la dignitat de la persona tot i tenir molt bona voluntat.

Per això, hem vist la importància que té la informació de com funcionen altres institucions per a poder aproximar-nos a les seves realitats.

Sempre partint d'un acompanyament des de l'amor al germà que dorm al carrer i des de la llibertat que ha de tenir com a éssers humans que tots som.

La formació que es realitza des del Projecte "Vincles" de les Filles de la Caritat a Barcelona ens pot oferir una base formativa per a poder començar a treballar i identificar la realitat concreta que existeix al Vallès Oriental de les persones que dormen al carrer, inicialment a les poblacions de Canovelles, Granollers i Les Franqueses-Bellavista, amb la intenció d'ampliar-lo a tot l'arxiprestat.

És fonamental el recolzament de Càrites Arxiprestal com a font coordinadora per a poder arrelar un treball en xarxa en les diferents poblacions. La visió coordinada permet un treball més seriós i implicat en el qual el treball construït no es perd, sinó que guanya en solidesa i unificació de criteris comuns per a arribar a donar la oportunitat a cada persona de dignificar la seva pròpia vida.

c) MARC INSTITUCIONAL

Neix de diverses persones vinculades a les parròquies de Sant Fèlix de Canovelles, de Sant Francesc d'Assís de Bellavista (Les Franqueses del Vallès) i de l'església de Mare de Déu de Jaire i la de Sant Josep Obrer de Can Bassa (totes dues de Granollers). I s'espera que sigui un projecte entomat per Càrites Arxiprestal de Granollers. Ja que les persones que iniciem aquest projecte formem part de diferents parròquies catòliques, ens sentim sensibilitzats per aquesta problemàtica i defensem la idea de caminar junts des de l'amor al germà com Jesús ens ensenya a estimar.

d) FINALITAT DEL PROJECTE

Conèixer la realitat de les persones que dormen al carrer. Acollir-les i acompanyar-les en el seu procés humanitzador i d'alliberament de manera coordinada amb els serveis corresponents segons cada cas.

e) OBJECTIUS

PER A QUÈ ho volem fer? (Objectius i propòsits)

Les persones que estan al carrer a vegades es troben totalment despersonalitzades, han perdut la seva dignitat, els seus valors, la seva família i es troben sols. També ells necessiten sentir-se estimats, acollits, respectats i valorats. Creiem que poden recuperar la seva dignitat com a persones, com a fills de Deu i germans nostres.

Uns dels objectius d'aquest nou projecte d'atenció coordinada a les persones sense llar, és la d'acompanyar-les ja que per situacions personals, desconeixement, diverses malalties, etc no s'apropen a les institucions que poden ajudar-los. Com així també la de maximitzar l'atenció que ja se li està donant als qui s'apropen a les institucions que hi ha a l'arxiprestat de Granollers.

Sent com a objectiu fonamental el de dignificar la vida de la persona i acompanyar-la en el seu propi camí des de l'amor, respecte i coneixement dels recursos de la pròpia població a la que pertany o l'acull.

Les dificultats que representa caminar de manera individual o per grups aïllats afebleixen la possibilitat d'aconseguir una veritable recuperació de la persona i dificulta la tasca, cosa que si fos un projecte de Càritas arxiprestal cobraria més força i permetria organitzar i coordinar millor l'acompanyament d'aquelles persones ateses.

f) OBJECTIUS GENERALS

- Donar la oportunitat a les persones que viuen al carrer i estan en risc de ser-hi perquè puguin fer un procés cap a una vida digna.

g) OBJECTIUS ESPECÍFICS

- Detectar les persones que es troben en aquesta situació
- Acompanyar-les en el procés de dignificació respectant la seva llibertat
- Donar eines per orientar-les
- Coordinar-se amb els serveis que calguin per a l'acompliment de l'objectiu general

h) FITES

- Abaixar el nombre de persones que dormen al carrer
- Crear vincles humans i d'amistat amb ells
- Augmentar el nivell de coneixement que hi tenen dels recursos i serveis que hi han destinats

- Millorar els canals de comunicació entre les diverses institucions que treballen amb aquestes persones per garantir una ajuda coordinada

i) BENEFICIARIS

Les persones que es trobin vivint al carrer o en risc de ser-hi. Com poden ser persones o famílies que hagin estat desnonades, persones que hagin sortit de la presó i no tinguin un lloc on viure momentàniament, persones amb alguna malaltia mental i/o addicció i que es trobin dormint al carrer.

j) LOCALITZACIÓ FÍSICA I COBERTURA ESPAIAL

ON (Àmbit i localització)

Aquest projecte es realitzaria en el sí de Càrites, en l'àmbit de l'arxipretat de Granollers.

És necessari comptar amb un espai físic per acollir i oferir un aixopluc temporal per dormir, mentre no es trobi un altre més estable. On hi haurà preferiblement 3 o 4 habitacions amb la possibilitat de posar un parell de llits en cadascuna. També es necessitarà com a mínim un espai de dutxa i wc, i si fos possible mantenir un espai calefaccionat. Comptar amb un espai de bugaderia per donar la oportunitat de rentar-se la roba i rentar la roba de la llar. A més a més d'una cuina on poder preparar el sopar i l'esmorzar i una sala menjador. Aquesta llar haurà de tenir una sala de treball per poder realitzar la tasca de coordinació de l'equip de voluntariat i de l'equip tècnic.

La llar romandrà oberta de les 20 del vespre fins les 10 del matí del dia següent, per tal que hi puguin dutxar-se, sopar, dormir i esmorzar.

3. ESPECIFICACIÓ OPERACIONAL DE LES ACTIVITATS I TASQUES A REALIZAR

COM acollim?

Els voluntaris i voluntàries anirem per parelles, en diferents franges horàries al carrer, i ens aproparem, amb molt de respecte a persones que creiem tenen aquestes necessitats, mirarem d'escoltar-los, parlar amb ells i oferir-los acompanyament i espai per dormir. També se'ls oferirà aliment per sopar i esmorzar.

Anirem fent un seguiment de cada persona, en cada cas, acompanyant-los (sempre que no ho puguin fer sols) en totes les seves necessitats: alimentació, salut, recuperar vincles familiars i d'amistat, drets, treball, i si ho vol possibilitar de fer camí en la seva vida espiritual; arribant fins allà on sigui possible per a refer amb dignitat la seva vida.

Caldrà voluntàries/ris que, per torns, tinguin cura de les persones que utilitzin "la llar" anteriorment descrita, la qual proposarem com a possible nom: "Llar sense fronteres".

Estaríem coordinats amb les diverses institucions que ofereixen alguna atenció com Càritas Parroquials, Serveis Socials Municipals, CAP, CASD, centres de salut mental, Xipré, Caliu...

L'equip tècnic (treballador i educador social) haurà de fer les intervencions que calguin per poder tramitar ajuts, coordinar-se amb les persones referent de cada equipament o institució i haurà de fer un pla de treball amb cadascuna de les persones acollides al projecte.

La presència d'un prevere pot donar la oportunitat d'un diàleg espiritual amb aquelles persones que ho desitgin.

Per tal d'aconseguir un bon funcionament de la llar i d'afavorir una bona estada a l'espai caldrà l'establiment de normes de convivència que s'hauran de redactar pels tècnics i l'equip de voluntaris un cop sigui assignat el projecte. Aquestes normes són bàsiques per a poder fer un treball conjunt amb les persones que s'hi acolliran, establint un compromís per part de les persones acollides des del respecte a ells mateixos i a la resta de persones que conviuran transitòriament amb ells.

4. METODOLOGIA I TÈCNIQUES A UTILITZAR

S'utilitzaran accions obertes i participatives on qualsevol persona amb ganes pugui col·laborar en aquest projecte, tant de forma econòmica com a presencial en els grups de treball que es conformaran i amb una metodologia d'intervenció social per a poder aconseguir l'empoderament de la persona cap a la seva dignitat d'ésser humà.

La creació de parelles de voluntaris i el treball dels tècnics podrà enregistrar quantes persones dormen al carrer (prèviament definint i dividint cada franja del mapa de la població a treballar) què els passa, quina és la seva història, i amb quines entitats i/o institucions estan vinculades amb aquestes persones. Esbrinar si hi ha treball coordinat entre elles, per no desdoblar ajudes, i mantenir una relació amb les persones que decideixen continuar vivint al carrer. Oferir-los escolta, assessorament i/o acompanyament cap les persones o serveis necessaris, com poden ser el CASD (Centre d'atenció i seguiment de les drogodependències), el CAP (Centre d'atenció primària), etc.

Per tant, volem saber quanta gent està en situació de vulnerabilitat dormint al carrer o en risc d'estar-ho. Comptabilitzar amb nombres i noms les persones que no tenen cap seguiment per part de serveis socials i no estan sent atesos de manera coordinada entre totes les institucions que hi ha a les poblacions que formen l'arxiprestat. De tal forma que puguem conèixer a fons i explicar la realitat per començar a portar a terme el projecte d'acompanyament i acollida a les persones sense llar.

Es realitzarà un recull d'informació amb les dades que es facin en aquest projecte. Mitjançant un sistema informàtic s'anirà emmagatzemant la informació obtesa.

En l'actualitat és imprescindible les aliances i crear espais de col·laboració i confiança. No podem caminar sols, hem de tenir una idea clara però ha d'estar orientada al treball en comunitat- xarxa.

5. DETERMINACIÓ DEL TEMPS O CALENDARI D'ACTIVITATS

Primera fase:

- a. Donar a conèixer el projecte a les parròquies perquè hi puguin participar voluntàries/is.
- b. Fer un procés de formació amb aquest voluntariat*
- c. Crear grups de treball per realitzar la tasca al carrer i definir les accions.
- d. Condicionar l'espai per crear la llar d'acollida del projecte.
- e. Realitzar les tasques de coordinació amb les diferents institucions i les persones participants del projecte.

*La formació del voluntariat serà inicial, però es podrà ampliar a mida que el voluntariat augmenti.

Segona fase:

- a. Crear vincles amb les persones que dormen al carrer.
- b. Acollir als qui vulguin sortir del carrer i fer un treball d'acompanyament personal i d'assessorament.
- c. Informar de la situació de la persona als agents involucrats.
- d. Derivar i/o acompanyar cap als recursos necessaris segons les necessitats detectades.
- e. Fer el seguiment i avaluació de les accions realitzades.
- f. Donar-los espais de participació i acollida a les parròquies de l'arxiprestat de Granollers.

*El temps d'estada a la llar dependrà dels ritmes de cada persona, del treball de coordinació i de les oportunitats i disposicions dels agents involucrats.

6. DETERMINACIÓ DELS RECURSOS NECESSARIS:

a. HUMANS

Per això caldria formar un grup de persones que "voluntàriament" se sentin cridades per aquesta tasca des de la mirada humana i cristiana que els faci agents partícips de l'amor de Deu cap als germans marginats i invisibles de la nostra realitat social.

Per a poder realitzar els sopars i esmorzars caldrà una persona responsable de la cuina i de les compres que calguin fer-se.

El voluntari que s'adreci a aquest projecte ha de signar un full de compromís i omplir-lo amb les seves dades corresponents, complint amb la llei de protecció de dades⁵.

⁵ Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (BOE núm. 298, de 14 de desembre, i suplement en català núm. 17, de 30 de desembre)

Funcions del voluntariat:

- Dedicar amb responsabilitat i compromís les hores acordades al projecte en funció de la tria de tasques definides pel voluntari (agent d'intervenció al carrer de les persones sense llar; acompanyament, coordinació amb l'equip tècnic; col·laboració en l'emmagatzematge de productes de la llar; compres; neteja...)
- Participar en la difusió del projecte
- Participar en les reunions de coordinació d'equip (mensual-setmanal)
- Comunicar a l'equip de treball de les persones que es trobin en situació de vulnerabilitat i d'exclusió social.
- Mantenir un bon ambient de treball entre totes les persones que formen part del projecte.

b. MATERIALS

Els recursos materials seran els següents:

- **Local físic:** especificat al punt 2-J) Espai físic.

Àrees de l'espai físic:

- Habitacions: Llits, almohades, mantes i llençols.
- Dutxes: tovalló i tovalloles. Xampús i gel de dutxa.
- Cuina: estris de cuina, rentadora de plats, microones, cuina, pica, nevera i congelador. Material de neteja.
- Sala-Menjador: estris per menjar, taula i cadires. Sofà.
- Bugaderia: rentadora i assecadora. Sabó i suavitzant.
- Sala de coordinació: cadires, taules, ordinador amb internet i telèfon.

c. TÈCNICS

Caldrà un recolzament per part de professionals de l'àmbit social. En un principi es comptarà amb un treballador social i un educador social. Tot i que els dos professionals treballaran conjuntament, cadascú té unes funcions específiques en relació a la feina a realitzar.

Funcions i tasques de l'educador social:

- Formar part de l'equip coordinador
- Coordinar-se amb l'equip de treballadors/voluntaris
- Fer difusió del projecte
- Crear els documents necessaris per al recull d'informació i la gestió del projecte

- Realitzar els plans de treball individualitzats i fer seguiment/acompanyament amb les persones acollides
- Tramitar derivacions
- Mantenir coordinació amb les diverses institucions i serveis tant públics com privats
- Fer seguiment i avaluació del projecte
- Vetllar per l'assoliment dels objectius i fites fixades
- Administrar els recursos financers

Funcions i tasques del treballador social:

- Formar part de l'equip coordinador
- Coordinar-se amb l'equip de treballadors/voluntaris
- Fer difusió del projecte
- Mantenir el seguiment/acompanyament amb les persones acollides
- Mantenir coordinació amb les diverses institucions i serveis tant públics com privats
- Tramitar ajuts econòmics
- Fer seguiment i avaluació del projecte
- Vetllar per l'assoliment dels objectius i fites fixades
- Administrar els recursos financers

d. FINANCERS:

1. Estructura financera

Per a poder portar a terme el projecte segons l'especificat anteriorment caldrà una aportació anual o mensual per part de Càritas Diocesana de Terrassa, també amb l'aportació de les parròquies de l'Arxiprestat de Granollers i dels socis/ies voluntàries que vulguin participar econòmicament en benefici del projecte mitjançant aportacions econòmiques puntuals i/o d'una quota assignada.

No es podrà proporcionar diners directament a les persones acollides per part dels voluntaris i dels tècnics que conformen el projecte, de forma que es pugui garantir la veritable recuperació de les persones, confiant en el treball en xarxa que es realitzarà amb l'equip tècnic.

2. Calendari financer

Cada final de mes s'haurà de fer la comptabilitat de les despeses mensuals, tenint en compta els productes alimentaris i de neteja, les despeses de llum, gas i aigua i d'altres impostos.

7. Càlcul de costos d'execució i elaboració del pressupost

Caldrà fer un estudi de costos de tots els recursos necessaris per a poder gestionar-lo bé. Dependrà de comptar o no amb la infraestructura adequada per a crear la llar i de possibles donacions o aportacions gratuïtes per garantir les condicions idònies que permetin habitar la llar.

8. Administració del projecte

Aquest estudi ho pot realitzar un comptable de la Diòcesi de Terrassa o la persona qui sigui responsable dels assumptes econòmics dins l'arxiprestat de Granollers. Fent un seguiment dels recursos econòmics i garantint la dotació del pressupost anual que necessita el projecte per poder tirar endavant. Fent les declaracions corresponents i tràmits administratius de caire financer.

9. Indicadors d'avaluació del projecte

S'avaluarà en funció dels objectius generals i específics fixats i de les fites descrites anteriorment. Enregistrant cadascuna d'elles i si s'acompleix el fonament que ens mou a fer aquest projecte descrit en el projecte.

Els tècnics, tal com s'ha mencionat anteriorment, seran els encarregats d'avaluar els indicadors de mesura que els definiran un cop iniciat el projecte.

Tenint en compte: la quantitat de persones que estan al carrer, la situació personal de cadascú, el seguiment que s'ha fet, l'acompanyament a nivell personal i als recursos especialitzats, les gestions d'ajuts econòmics i derivacions fetes, les orientacions realitzades, la possibilitat o no de trobar feina, possibilitant refer la seva vida, entesa per la inclusió social amb tots els drets, deures i oportunitats que això comporta.

10. Factors externs condicionants o pre-requisits per aconseguir els efectes i impacte del projecte

Mitjançant l'anàlisi **DAFO** (Debitats, Amenaces, Fortaleses i Oportunitats) que presenta en un inici aquest projecte, es pot visualitzar quins són els punts que ens marquen el nostre treball.

Tenint en compte els punts febles que poden haver-hi, tant de forma interna com externa, i els punts forts que també n'hi ha d'origen intern i extern, tot això ens orienta en quins poden ser les dificultats amb les quals podem trobar-nos i què hem de tenir en compte i quines poden ser les oportunitats que ens facin tirar endavant aquest projecte.

DAFO

	ORIGEN INTERN	ORIGEN EXTERN
PUNTS FEBLES	D La manca de col·laboració econòmica i de voluntaris que es vulguin adreçar i comprometre's al projecte.	A La pròpia dificultat de treballar amb persones sense sostre amb possibles malalties mentals i/o addiccions.
PUNTS FORTS	F Que sigui aprovat per Càritas Diocesana de Terrassa i Càrites arxiprestal de Granollers.	O No hi ha cap institució de l'arxiprestat de Granollers que treballi de manera coordinada amb aquest col·lectiu.

Com s'observa al quadre anterior podem determinar que la col·laboració econòmica i l'aprovació i recolzament per part de Càritas Diocesana, tant de manera econòmica com **d'aportació de voluntaris** de les parròquies de l'arxiprestat de Granollers ens podem garantir la possibilitat de crear aquest nou projecte de persones sense llar.

És fonamental crear grups de treball amb les diferents parròquies per tal de coordinar i treballar en **com-unió** cap als objectius especificats en aquest projecte. Uns dels aspectes que poden minvar-lo és la manca de col·laboració i de compromís dels voluntaris com també la pròpia dificultat de posar-nos d'acord, ja que el treball amb persones sense sostre sumades a problemàtiques de consum de substàncies tòxiques i les malalties mentals que poden venir derivades de la pròpia situació d'estar al carrer, poden ser prou difícils per encaminar la tasca. Tot i així, creiem en que les oportunitats i fortaleses superen a les dificultats. Comptant amb les parròquies de l'arxiprestat de Granollers es poden mobilitzar un nombre important de persones que ja hi participen i que podrien afegir-se a aquest projecte. Tenint fe que en Deu tot és possible. Com a cristians no podem rendir-nos davant les dificultats i barreres de la vida, creiem que és un deure cristià oferir la llum i la esperança a les persones que es troben soles i desamparades.

CONCLUSIÓ

Si és un projecte de Déu i de la església tindrà major impacte en la societat i possibilitarà la construcció de nous canals de comunicació i coordinació que permetrà un treball en xarxa entre les diverses institucions que hi ha.

Mateu 25, 34-36: “Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm”.

Demanem a Deu que es faci la seva voluntat i que no s'oblidi dels pobres i desamparats. Amén.

Bibliografia

“Esquema general para el diseño de un proyecto”. Ander-Egg, 1993, adaptado.

“Fer-se càrrec, carregar i encarregar-se de la realitat. Full de ruta samarità per a un altre món possible”. José Laguna. Quaderns CJ.

“Con cartones por la calle”. 10 años de voluntario en el equipo de calle de Arrels Fundació. Enrique Richard.

Nou testament

Llei de protecció de dades: Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (BOE núm. 298, de 14 de desembre, i suplement en català núm. 17, de 30 de desembre).

Consultes webs

- www.arrelsfundació.org

Notícies:

- “Un parc d’habitatges de lloguer social. Una assignatura pendent a Catalunya.” Núm.39, oct.2014. Taula d’Entitats del Tercer sector social a Catalunya

http://www.tercersector.cat/sites/www.tercersector.cat/files/dossier_un_parc_dhabitatges_de_lloguer_social_una_assignatura_pendent_a_catalunya_0.pdf

- “Anàlisi de la exclusió social residencial a Catalunya”. Comunicat de premsa. Departament de Medi Ambient i Habitatge. 4 de maig de 2010.

http://premsa.gencat.cat/pres_fsyp/docs/2010/05/04/12/20/13c306a2-a424-4fd1-b638-c55358340acf.pdf

- “El Vallès Oriental és la segona comarca catalana amb més sense sostre”. aravallès.cat Sense Sostre. Consultat: 28/12/14

<http://www.aravalles.cat/noticia/8837/el-valles-oriental-es-la-segona-comarca-catalana-amb-mes-sensesostre>

Videos:

- “El pueblo de Dios”
- “Assís”

PERSONES QUE VAN REALITZAR AQUEST PROJECTE:

Carme Navarro

Cecilia Sáenz

Dèlia Viedma

Felisa Fernández

Pepe Baena

ANNEXES

Resum de les entrevistes realitzades:

17.02.15

Entrevista Tomàs Gamarra i Ma. Carmen Pastor

Trobada amb Tomàs del Servei d'acollida de persones sense llar de Càritas de Sabadell i Mª Carmen Pastor, T.S., coordinadora de Càritas del Vallès Occidental.

A Sabadell es fa el que diuen: “L’operació fred”. Fa dos anys van fer un estudi per saber quantes persones hi havia al carrer. En ser de Càritas, d’església, el seu lema és L’ACOLLIDA.

Davant la realitat: -Fer-se càrrec- Veure

-Carregar-la- jutjar

-Encarregar-se- Actuar

Van començar, acostant-se, acollint-los, acompanyar-los, Creant vincles. No fer-ho amb “la pena” sinó amb la compassió. No quedar-nos amb la qüestió purament assistencialista. No donar, sinó rescatar. Sempre des-de la dignitat i si ells volen. És una feina lenta amb l’esperança que anem construint poc a poc. Possibilitant que vagin sortint de l’exclusió, creant vincles d’amistat . Hi ha , però, unes normes . Es va fer un treball individual , escoltant-los i , després d’un acompanyament , es mira que es vagin insertant en una vida dins la societat.

Van començar amb servei de dutxes. Ara també fan un servei d’acollida i esmorzar.

També tenen un pis per a tres persones. Quan veuen el moment oportú els hi ofereixen.

És un servei que “ desgasta ” els voluntaris, per tant, aquets, han de ser persones disposades a “ desgastarse ”.

Hi ha un equip de voluntaris cohesionat amb uns objectius comuns. Cal estar connectats amb Serveis Socials municipals.

31.03.15

ENTREVISTA A MERCE RELATS T.S. DE CÀRITAS

Resposta a les nostres preguntes

És important ajuntar-nos. Vosaltres ho demaneu i pot ser interessant que Càritas entomi aquesta coordinació. Pensàvem que ho feia El Xiprer.

Què tenim? Què ha pogut fer Càritas El Xiprer? El xiprer al '96 o '97 va obrir.

Es veritat que parlant en aquest territori (Granollers i comarca) en el moment que es va pensar El Xiprer, es va iniciar com a casa d'acollida de persones sense sostre. Mai s'ha pensat per donar cobertura a tot ni al dormir. No ha desatès el manament fonamental. S'hi va arreglar el menjador i el servei de dutxa. Hi ha hagut possibilitat de rentar roba, després ha passat a les persones que van fent un procés.

La feina de l'E.S., es l'acompanyament a la gent. La feina que fa l'educador és molt ben feta. A l'inici hi havia més gent amb voluntat d'ajudar a acompanyar les persones que hi anaven, però va anar minvant.

El tema de l'habitatge. Es va habilitar un pis d'acollida . Hi havia un responsable i voluntaris. Es va fer amb molta bona voluntat, però els anys van demostrar que no era suficient amb voluntaris, sinó que hagués calgut també professionals, ja que necessitava molt de seguiment. Tot i així es van recuperar algunes persones.

El perfil de les persones que hi havia:

La gent del món de l'alcoholisme solen ser més grans d'edat. L'alcoholisme és una malaltia que fa durar molts anys. I les persones drogoaddictes solen ser més joves.

Anaven a acompanyar a gent que patia aquesta situació, per tal que anessin buscant recursos en l'administració pública. . Hi havia molta dificultat per cuidar-ho, i també va anar marxant molta gent voluntària.

El pis va tancar al 2015, tenia un cost molt alt, sinó hi ha algú que ho porta és impossible.

Després es van acollir menors procedents del Magreb.

Hi va haver una família argentina, que feien de " pares " d'aquells nois.

Quan es va tancar el pis, hi havia gent amb problemes d'alcoholisme.

Es va obrir un altre habitatge per a dones, per suggeriment de l'ajuntament de Granollers, aquestes dones tenien diverses dificultats: malalties, mares solteres...Les anaven acompanyant els voluntaris, Aquest habitatge ho portava Càritas. Va haver problemes de convivència, baralles... Es va anar acompanyant processos . Algunes d'aquestes dones van anar trobant sortida a la seva situació.. Però finalment es va acabar tancant.

Després d'això es va anar obrint alguns pisos unifamiliars per famílies amb molts problemes. Es va arribar a tenir fins 12 pisos oberts. Quan el bum dels desnonaments 2006-2007) vam fer una actuació d'emergència. Quan va començar la PAH, Càritas ho va anar deixant, coordinats amb ells.

S'ha anat acompanyant les persones fins el moment que ells estaven bé, i podien refer la seva vida.

Hi ha un pis encara, a les cases barates, llogat al xiprer per Adixa, emp.de la Generalitat.

Aquests pisos que encara hi ha llogats per aquestes famílies , s'està fent un procés perquè el lloguer passi a titularitat de les pròpies famílies.

Després hi ha algú pis per ajudar persones amb necessitats i dificultats especials. La Carme i la Judith viuen allà. La Judith va entrar amb 12 anys i ara té 25a. Només per la Judith ha valgut la pena.

La Mercè ha anat fent l'acompanyament a les famílies d'aquests pisos. L'acompanyament és molt important-

Sempre que s'ha vist necessari s'ha fet pagaments d'habitatges.

Nosaltres com Càritas, a tothom que ens ha arribat , se'ls hi ha intentat cobrir aquestes necessitats. De vegades pagant pensió, però fent un seguiment.

Nosaltres no paguem pensió d'aquell que no ens arriba. Nosaltres no anem a buscar-lo al carrer. Si algú truca o ve, els atenem, però cal empadronament, qüestions legals.

Cal, però ser conscients dels qui estan avall de tot, els que no estan documentats, sense papers. Com detectar les persones que estan al carrer, fer un acompanyament i derivar-los? tenint en compte que els "sense papers" no els atenen els ajuntaments.

Tenim una dificultat d'arribar a aquestes persones . s'ha de fer un acompanyament, com a un primer pas.

La funció de Càritas, de l'Església està pels més pobres. Com poder acompanyar aquest tipus de persones?

Que l'església està pels darrers. Càritas ha de fer això que no fa la societat.

Ens trobem molts homes provinents de la presó i que estan al carrer. En principi, són els Mercedaris que se'n cuiden. Però es queden molts per Granollers i si no es cuiden voluntaris de presons es queden pel carrer.

Si és un col·lectiu. No tenim resposta, ni El Xiprer, ni els demés projectes de Càritas no tenen resposta.

Anar per lliure no es pot anar. Hem de coordinar-nos.

Una cosa es pagar de forma individual, dos o tres mesos de fred, perquè et sap greu, però sinó, t'estarien demanant sempre.

Distingiria els casos de carrer:

Cas tòxics: això no és sense sostre. Quan el que predomina és la droga, no és sense llar. És una malaltia. Si s'ha d'acompanyar al metge es pot fer.

Però no es igual la gent de sense llar, gent que no te ganes de viure. Ni troba sentit de vida, i que estan amb els gossos, que a molts llocs no poden entrar. Com acollir-los?

21.04.2015

ENTREVISTA AMB L'IGNACIO, EDUCADOR SOCIAL DEL XIPRER

És un projecte en el que acullen a les persones necessitades que s'hi apropen però no hi van a trobar-les al carrer. Acullen la persona i fan un acompanyament intentant que visqui amb dignitat.

Tenen servei de dutxes i roba neta.

Hi ha servei de menjador en el que es fan esmorzars i dinars; als qui es queden a dinar també els donen un entrepà i fruita pel sopar. Volen que el menjador no sigui un lloc de pas sinó un lloc d'acollida i seguiment. Tot i que si va algú de pas també l'acullen.

Quan a l'habitatge, en explica que no corren per pagar pensions o habitacions; primer acullen acompanyen, per no "cremar" el procés ni els recursos. Es fa un treball individualitzat, ja que cada persona és diferent. Tenen 5 pisos per a famílies que han estat desnonades, però l'objectiu és que les famílies trobin una sortida i anar tancant els pisos.

Veuen que hi ha un repte: Les persones que estan al carrer i són malalts mentals. També els mesos de més fred. Que seria necessari voluntaris que anessin pel carrer, però això no ho fan ells, el voluntaris que tenen col·laboren però dins, i/o acompanyant els qui ja estan vinculats al Xiprer. Ens diu que de vegades se sent impotent, ell sol com a t.s.. i són molts casos, la majoria alcohòlics i d' altres drogues.

Es coordinen amb SS municipals, el CAS, salut mental, hospital...

Ell també creu que falta un treball més coordinat dels diferents serveis que hi ha. També manca un treball de prevenció.

També veu que cal una "llar", no només un sostre, un lloc , un espai de trobada i relació, un lloc on puguin crear un vincle.

Ell està disposat a fer un treball de coordinació.

21/05/2015

ENTREVISTA A MA ÀNGELS SAGALÉS I TERESA PIELLA DE VINCLES

Ma. Àngels: Pertany a la comunitat de les monges de l'hospital. Va estar molts anys a Filipines en mig dels més pobres. Quan va tornar aquí va optar per viure de dia i de nit amb les persones que están al carrer a Barcelona. "La vivència de l'amor de Déu dins meu em porta a viure amb els més pobres". "Viure amb ells, estar amb ells, els acompanyes... Ells em deien: em busco la vida com puc...Jo també em vaig buscar la vida netejant algunes escales...Estar amb ells amb un respecte absolut per la persona i caminar amb ell/ella conforme vas veient.

Vaig veure que es morien molts al carrer, sobretot a l'ivern... Perquè están sota els efectes de l'alcohol i de la malaltia...Als refugis no els volen amb els seus carros i els seus gosos.

Vam anar coincidint un grup de persones que habiem de fer alguna cosa, per aquestes persones que són els més pobres, els de més avall de tot. Després d'un temps d'anar reunint-nos vam anar decidint què fer i com fer-ho: Acollir-los tal qual sense cap condició... Fer operació fred... Necessitavam un local, vam començar a buscar però ens va costa molt trobar-ne. Ens vam posar en contacte amb les germanetes de la caritat de Sta. Lluïsa de Marillac, elles ens van recolçar i ens van oferir un espai i van assumir el projecte, així que estem sota el seu "paraigües". Estem doncs en un local que era una antiga farmàcia, molt pobre i humild.

Què fan: Cada vespre es troben al local a 2/4 de 9, amb una germana , la Ma Àngels, un educador/a social, i els voluntaris d'aquell dia. Fan una pregària, lectura i es planifiquen la sortida i surten al carrer de dos en dos a trobar les persones que hi són, els acompanyen, parlen amb ells, els van coneixent i amb un absolut respecte els conviden anar al local a dormir si es que ho necessiten i volen. Ells diuen:" Ah! sou els que no doneu res". Cada nit es queden en l'espai d'acollida un voluntari i un educador social acompanyant als qui dormen. Els ofereixen un caldo, algú aliment calent per sopar i al matí, esmorzar. A les 7 del matí es tanca el local. Cada nit els voluntaris tornen cap a 2/4 de 12 i comenten amb l'equip com ha anat. L'acollida i el seguiment es fa des de la realitat de cada persona. La Ma Àngels creu que " no ha d'haver normes estrictes, p.e. d'horari límit d'entrada a la nit". Quan han de fer gestions de papers, metges, etc., els adrecen a S.S. si ho poden fer ells sols. Amb les persones que están pitjor, " a partir d'ells i, amb molta prudència, els anem acompanyant nosaltres als diferents llocs".

Treball en comunitat i formació: L'Equip coordinador es reuneix els divendres al matí i van decidint que cal fer. “Les decisions es prenen sobretot mirant la persona” “Sí que hi ha uns acords per actuar tothom igual”.

La Teresa Piella ens explica sobre el voluntariat:

Ara són uns 70 voluntaris. Es reuneixen en assemblea un cop al mes. Tenen persones que els fan formació. Aquesta formació la fan a St.Lluïsa de Marillac. Fan tres practiques:

- Una a Sostres ó Arrels
- Una a Sta. Lluïsa
- Una a Vicles , al carrer i a l'espai d'acollida

Fan un treball amb xarxa : Ll. de Marilla, Arrels, Sostre, Serveis Socials, Càritas...

Ténen coordinador de voluntaris i es van fent grups de serveis segons les necessitats:

- Dutexes i roba
- Menjar
- Pressó
- ...

La Ma. Àngels ens regala un Llibre: “ Con cartones por la calle” d' Enrique Richart.

Informació resumida:

CALIU, ens va agradar aquest nom:

Caliu, acollida, calor de la llar.

A causa d'haver trobat, l'any 2006, persones dormint al carrer a la ciutat de Granollers i rodalies, el fet tan trist de veure i conèixer persones sense sostre, ens va fer plantejar la nostra vida, sí, la nostra pròpia vida, i fer alguna cosa per als més febles.

Això va anar acompanyat d'un fet que ens va trasbalsar: una de les persones que dormia al carrer o en cotxes abandonats era una dona de 46 anys; una nit del mes de gener de l'any 2007 va fer foc per escalfar-se i, per accident, va cremar tot al seu costat. Ella va morir unes hores després a la Vall d'Hebron. Aquest fet tan greu, i conèixer persones vivint en aquestes condicions, ens va fer començar aquesta petita Associació.

Us podeu imaginar que després d'un cas, en va venir un altre i un altre i una família i una altra sense recursos, i després la crisi que no ens ha deixat treva. Doncs així vàrem començar, posant una part del nostre sou i llogant una habitació en una pensió, després ajudant al lloguer, un pis per una família i... ja són set pisos que hem ajudat a llogar. Actualment podem dir que val la pena, passem alegries i tristeses, dies difícils i dies de joia; tot, en el seu conjunt, és bo, creiem que quan hi ha situacions de molta dificultat, cal ajudar-nos dins les possibilitats de cada un.

Altres qüestions que van sortir a la reunió amb la Carme Navarro de Caliu

Al carrer trobem persones immigrades, malalts mentals que consumeixen drogues, o no.

Els acullen, els acompanyen i veuen si volen curar-se i sortir del carrer. Miren de connectar-los amb la família.

A l'hivern caldria voltar per trobar aquestes persones, però aquí no hi ha qui ho faci. Hi ha un espai buit (el carrer) on ningú actua.

Cal fer ponts entre les diverses institucions. Han intentat coordinar-se amb SS municipals, El Xipré... de vegades ho han aconseguit, d'altres, no.

En aquest moment, es troben força sols, no reben gaire recolzament per això es plantegen seguir, de moment, com puguin un temps i si no se'n surten , tancar. En aquest cas s'afegirien en aquest nou projecte com a voluntaris.